8

ORATIO
HABITA IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM DE URBE

Die 22. *Februarii* 1733.

A JOSEPHO SIMONIO ASSEMANO

Ejuſdem Baſilicæ Presbytero Beneficiato, Bibliothecæ Vaticanæ Secundo Cuſtode, & SSmi Dñi Noſtri ab honore Cubiculi,

DUM A CAPITULO, ET CANONICIS

BENEDICTO XIII.
PONTIFICI MAXIMO

SOLENNES EXEQUIÆ CELEBRARENTUR,

ANTEQUAM EJUS CORPUS

INDE AD ECCLESIAM

Sanctæ Mariæ ſupra Minervam efferretur.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EM.

7. 8.

ROMÆ MDCCXXXIII.

Ex Typographia Hieronymi Mainardi

SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

Digitized by Google

Reverendiſſimo Patri

FR. THOMÆ RIPOLL

TOTIUS ORDINIS FF. PRÆDICATORUM

GENERALI MAGISTRO

JOSEPH SIMONIUS ASSEMANUS

Vaticanæ, tùm Baſilicæ Presbyter Beneficiatus, tùm Bibliothecæ ſecundus Cuſtos, & SSmi Dñi Noſtri ab honore Cubiculi.

CUM Capitulum, & Canonici Sacroſanctæ Baſilicæ Vaticanæ, pro acceptis à BENEDICTO XIII. Pontifice Maximo beneficiis, ſolennes illi Exequias decreviſſent, Oratiunculam quoque de ipſius laudi-

bus me habere juſſerunt. Hanc igitur, licet rudem & incultam, nec meritis tanti Pontificis parem, Tibi offero ac dedico, Reverendiſſime Pater: ut qui amantiſſimum inclyti Prædicatorum Ordinis, cui digniſſimè praees, Alumnum, & eximium decus, ornatu tam ſplendido ex eadem Baſilica efferri curaſti, Tumuloque magnificentiſſimo in communis Parentis Sacello illum mandari ſtudes; hoc rerum erga Nos geſtarum compendio, quod opere tumultuario in præſcripti temporis anguſtia congeſſi, grati animi monimentum Pontifici de nobis, noſtraque Baſilica & Capitulo bene merito poſitum habeas.

Digitized by Google

ORATIO

IN hac Antiochenæ Cathedræ Principis Apoſtolorum ſolennitate, cujus annuam memoriam recolentes, ornatu ſplendidiſſimo hanc Auguſtiſſimam Baſilicam quotannis fulgere circumſpeximus, cùm hodierna die funebri luctuoſoque apparatu atratam intuemur; non dolore quidem ac triſtitia commoveri debemus, ſed intimis lætitiæ ſenſibus exultare. Haud enim quæ oculis objiciuntur, cenſenda ſunt triſtia funeſtæ mortis ſpectacula, ſed potius inſignia de ſuperata morte ſpolia, ad

triumphum, cujus auſpicia celebramus, BENEDICTO Tertiodecimo Pontifici Sanctiſſimo comparata. Par ſane æquumque erat, ut qui, cùm primùm Pontifex Maximus concordibus ſuffragiis renunciatus, ſublimis inveheretur, magnificentiſſimi Templi hujus Limina haud ingredi voluit, quin in genua provolutus, ſacros Beatiſſimi Petri cineres ſupplex veneraretur; idem Apoſtolici Senatus Princeps BENEDICTO non ſolum eximiarum virtutum, ſed etiam dignitatis & auctoritatis ſuæ ſucceſſori, hanc nomini ſuo dicatam diem cederet: in qua Corporis ipſius exuviæ ea triumphali per Urbem ducerentur pompa, quam ſibi debitam ſemper detrectaverat atque contemſerat.

Mirabamur omnes, & non ſine ingenti animorum noſtrorum gaudio ſæpe recordamur, quo contemtu ac deſpectu, quidquid mundanum quidem redoleret, penitus averſatus fuerit; quidquid verò divinum cultum atque honorem ſpectaret, omni ope ſuſceptum diligentiſſimè perfecerit. Attamen ut in præſentia prætereaam incredibilem animi demiſſio-

ſionem in tanta dignitate; ſingularem paupertatem in ſumma affluentia; intentum in divinis laudibus, & non intermiſſum orandi ſtudium, in rerum, præſertim eccleſiaſticarum, multitudine; admirabilem abſtinentiam, & aſſidua jejunia in ætate jam dilabente, quamvis nullis unquam laboribus & curis defeſſa. Ut taceam invictum pectoris robur in aſſerendis Apoſtolicæ Sedis juribus; eximium zelum in viſitandis non ſine gravi incommodo eccleſiis, etiam ruralibus, iiſque, nulla diſpendiorum habita ratione, ornandis; alacritatem in divini verbi prædicationis miniſterio; non vulgarem Sacrorum Canonum, Rituum, & eccleſiaſticæ hiſtoriæ peritiam. Ut demum ſileam humanitatis, liberalitatis, ac pietatis officia erga egenos, & ægrotos, in noſocomiis, aut privatis ædibus languentes, exhibita, cæteraſque immortalitate dignas virtutes: quæ profecto ſingulæ ſingulis Viris, potiſſimùm Principibus, reverentiam atque amorem hominum conciliant: inter effuſas omnium Ordinum gratulationes ac laudum præconia, in hac memoranda BENEDICTI Translatione,

li-

liceat mihi, etſi pro beneficiis in Vaticanam Baſilicam, & Capitulum noſtrum larga manu collatis haud ſatis idoneo, ac nullo ingenio, nullaque dicendi arte prædito, grati animi ſignificationes, ejuſdem Capituli nomine, ex tempore teſtatas facere.

Norunt omnes, qua voluptate Vaticanum potius domicilium ſibi delegerit BENEDICTUS, ut veluti per vim æſtivo tempore ad ſalubriores Palatii Quirinalis ædes duceretur: è quibus vix duobus aut tribus elapſis menſibus, neque per totum Pontificatus ſui ſpatium, continuo haſce ſibi jucundiſſimas repetebat: haud alio certe conſilio, quàm ut Templo huic proximus, Sacrum Apoſtolorum Principis pignus ſæpiſſimè inviſens coleret, ac Summi Paſtoris munera commodiùs expleret. Hìc autem quas religionis, aut Sacerdotalis miniſterii partes illum ſanctius ac ſtudioſius exercuiſſe non vidimus? Præter eas ſane, quæ per Summos Pontifices Prædeceſſores ſuos ſtatis temporibus peragebantur functiones, novaſque à ſe indictas, infinitas propemodum alias in Vaticana Baſilica obeundi opportunitatem nanciſcebatur. In-

Interdum, poſtquam gravia Adminiſtrorum ſapienter explicaſſet negotia, nobiſcum in Choro intererat, dum canerentur divinæ laudes, aut ſacra Liturgia, aut Concio Evangelica haberetur. Neque illi quidquam jucundius & antiquius, quàm pueros recens natos ſalutaribus Baptiſmi aquis tingere, adultos fidei myſteriis imbuere, Aras pro Templi hujus dignitate Deo dedicare. In conferendis verò Eccleſiæ Ordinibus, ob ingentem multitudinem, dolentes ſæpe illum ſpectavimus penè deficientem, atque inter manus Miniſtrorum concidentem.

Cùm ad Templi atrium hiberna tempeſtate Catechumenos ſacris verbis expiaret, ut regenerationis lavacro abluerentur, exoratus, ut ſibi à frigore conſuleret: nunquam, inquit, Eccleſiarum incommoda mihi nocuerunt. Per ſolennem autem Corporis Chriſti feſtum diem, licet veſtigia vix firmare poſſet, minime acquievit, ut humeris invectus, Euchariſtiæ Sacramentum deferret. In ea vero ſupplicatione, quæ octava ejuſdem celebritatis die à nobis fieri conſuevit, pedibus nobiſ-

biſcum, dextera facem, ſiniſtra baculum geſtans, quo debilia membra ſuſtentaret, ſemper incedebat.

Quid de Epiſcoporum inaugurationibus per ſe in hac Baſilica habitis? Quid de Beatis in Sanctorum numerum adſcriptis? Quid tandem non præſtitit, ut paternum amorem ac benevolentiam, qua Nos, noſtrámque Baſilicam proſequebatur, manifeſtius oſtenderet? Verùm luculentius illud caritatis ſuæ argumentum non eſt ſilentio prætermittendum, quod cùm Capituli reditus ob iteratas rei agrariæ calamitates jam jam peſſùm irent, erogatis ſumma liberalitate multis aureorum millibus, uno die cumulatiſſimè reparavit. Tantæ beneficentiæ hoc etiam acceſſit, quod à fundamentis novas & amplas pro Alumnis Vaticani Seminarii ædes erexerit atque inſtruxerit. Ut ad perennem erga Pontificem munificentiſſimum, de hac Baſilica, & Capitulo optime meritum, gratiarum actionem poſita monimenta teſtantur.

Sed hæc inania ſunt, ac vana: neque in noſtris, & poſterorum animis eum amplius

ex-

excitabunt pietatis ac religionis ardorem, quo, cùm ad Chorum accederemus, Tumulum, in quo Corpus tuum venerandum, Pontifex Beatiſſime, jacebat, ſuſpicientes, vehementiſſimè incendebamur. Nunc, proh dolor! tanto pignore orbati, hoc quoque ſolatio deſtituimur. Nunquam ſane jacturam hanc ſolari potuiſſemus, niſi ut votis tuis, Deo ad tuæ famæ claritatem ita diſponente, obſecundaremus. Iis enim ſecundùm obitum ſociari optaveras, quorum præclarum Inſtitutum, probatiſſimamque doctrinam, ampliſſimo Principatu abdicato, olim amplexus, communem cum illis vivendi normam, & ipſum inclytæ Prædicatorum Familiæ nomen, etiam in Pontificiæ dignitatis faſtigio ſemper retinuiſti.

Perge igitur, optime Pontifex: decretum Tibi modo, meritiſque tuis eximiis debitum triumphum age: ac noſtri memor, de cæli ſedibus, ad quas Te vocatum fuiſſe confidimus, Nos, noſtramque Baſilicam tuo patrocinio fove, protege, ac tuere. Futurum ſiquidem ſperamus, ut ubi tot præbuiſti Sanctiſſimo Pontifice digna virtutum exempla,

ibi

Digitized by Google

ibi ſublimioris, quàm nunc, ordinis honores tuo nomini decernantur.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ.

Digitized by Google